

Anaokuluna Giden Çocuğunuzun Eğitimi Evde Nasıl Destekleyebilirsiniz?

1. Mümkünse çocuğunuz eve geldiğinde kapıda onu hazır bir şekilde karşılayın. Çocuğunuz, eve geliş saatine yakın tüm işleriniz bitirmiş olarak beklemeniz, onun yuvaya uyumunu da kolaylaştıracaktır, çünkü "ailem beni evden gönderiyor" düşüncesiyle aklı sizde kalmayacaktır. Ayrıca çocuğunuzun yuvada yaptıklarını sizle paylaşmasını istiyorsanız, anlatması için onun hazır olmasını bekleyin. Kapıdan girer girmez onu soru yağmuruna tutarsanız muhtemelen bir şey anlatmayacaktır.
2. Evde uygulanan eğitim ve disiplin tutumları, mümkün olduğunca yuvadakine paralel ve tutarlı olmalı. Çocuk yuvada uyduğu kurallara, evde uymaya devam ederek pekiştirmeli. Aksi takdirde çocuğun aklı karışacak, yerine göre davranmayı öğrenecektir.
3. Çocuğunuza evde bazı materyaller (boya kalemi, boyama kitabı, makas, hamur...) sağlayarak kas gelişimlerini destekleyebilirsiniz. Ayrıca öğrendiği yeni bilgileri (şarkı, şiir, renkler, rakamlar, İngilizce kelimeler...) birlikte tekrar edebilirsiniz.
4. Çocuğunuz eve geldikten sonra az da olsa anne ve babanın bire bir vakit geçireceği zaman dilimleri olsun. Çocuk, tüm gün yuvada sizden ayrı olduğundan aile bireylerini özleyecektir. Bu aktiviteler, sizinle paylaşmada bulunmasını sağlayacağı için ilgi ve sevgi ihtiyacını da doyuracaktır.

Birlikte:

Oyuncaklarıyla oynayabilirsiniz.

Resim yapabilirsiniz

Sofrayı hazırlayıp, toplayabilirsiniz

Yatarken kitap okuyabilirsiniz.

5. Çocuğunuzun yuvada yaptığı faaliyetleri saklamak için bir dosya oluşturabilir ve içlerinden en beğendiği birini odasına asabilirsiniz. Bu, ona değer verildiğini ona hissettirecektir.

Çocuğunuz Yalan Söylüyorsa

5 yaşındaki kızım, sürekli başından geçtiğini söylediği olaylarla ilgili ilginç ve tuhaf şeyler anlatıyor. Oysaki biraz soruşturduğumda bunların doğru olmadığını anlıyorum.

Anlattıklarının yalan mı yoksa rüya mı olduğuna karar veremiyorum.

Bir gün, yeni ve oldukça pahalıya aldığımız kol saatini oğlumun kolunda göremeyince büyük bir telaşla "saate ne olduğunu?" sorduk. O da ağlayarak "beden dersindeyken sınıftan çalınmış" olduğunu söyledi. Birkaç gün sonra çantasından bir şey alırken saatinin kırık parçalarıyla karşılaştığımızda, yalan söylediğini anlayıp çok öfkelenedik.

10 yaşındaki oğlum son zamanlar " Öğretmenimiz, kitap vesaire... parası istiyor" diyerek babasından para alıyordu. Bir gün okula toplantıya gittiğimde bunun doğru olmadığını ve oğlumun sınıfa her gün başka bir futbol topuyla gittiğini öğrendim. Oysa ki ara sıra eve de getirdiği o topların arkadaşının olduğunu söylemişti bana.

Arkadaşlarının anneleriyle konuştuğumda 14 yaşındaki kızımın, arkadaşlarına sürekli ailemizin sahip olmadığı özellikler ve maddi eşyalar hakkında abartılı ve yanlış bilgiler vermiş olduğunu öğreniyorum. Bunu neden yaptığını anlayamıyorum, çok zor durumlarda kaldığım oluyor, ne yapmalıyım???

Çocuğu olan her ailenin, en azından bir defasında yaşamış olduğu bir durumdur sanırım bu ve benzer örnekler... Peki, çocuğumuzun birkaç kere yalanına şahit olmuşsak, bu onun yalancı ve kötü karakterli olduğunu gösterir mi? Her yalana (beyaz yalanlar! dahil) tepki göstermek gerekir mi?

Yalan söyleme, çocuğun normal sosyalleşme sürecinde içersinde görülebilecek sıkıntılardan biridir. Hiçbir çocuğun yalancı doğmadığı gibi, çocukluğunda yalan söylememiş dürüst, ahlaklı bir yetişkin de yoktur sanırım. Fakat unutmamak gerekir ki; yetişkinlikte alışkanlık haline gelmiş olan "yalan söyleme" davranışı da yine çocukluk döneminde atılır. Her anne-baba gibi dürüst, doğru ve ahlaklı çocuklar yetiştirmek istiyorsanız; ilk yapacağınız şey, çocuklarınızın yalanlarıyla karşılaştığınızda öfkeye ve paniğe kapılmadan, suçlama ve etiketleme yapmadan çocuğunuzun o yalanı neden söylemiş olabileceğini düşünmektir. Çocuklukta söylenen her yalanın mutlaka bir nedeni vardır.